

Parohia Mărtisor Foaie de duminică

Anul IV nr. 23 (178)
14 Iunie 2015
Duminica a 2-a după Rusalii
(a Sfinților Români)

www.parohiamartisor.ro

2015 – Anul omagial al misiunii în parohie și mănăstire

„Pe când **umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut pe doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El. Și de acolo, mergând mai departe, a văzut alți doi frați, pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu, tatăl lor, dregându-și mrejele și i-a chemat. Iar ei îndată, lăsând corabia și pe tatăl lor, au mers după El. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în sinagogile lor și **propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind toată boala și toată neputința în popor.** ” (Ev. Matei, 4, 18-23)**

Creștinismul românesc a rodit și el din sine mulți și minunați sfinți, chiar dacă smerenia caracteristică poporului nostru sau alte împrejurări istorice nefavorabile în care a avut de trăit au făcut ca Biserica noastră să nu canonizeze decât un mic număr dintre ei și aceasta de-abia în 1955.

Sfinții români au existat însă în mod real și au fost recunoscuți ca atare de evlavia populară, cu toate că Biserica nu i-a canonizat formal și nu le-a dedicat anumite zile în calendar și de aceea faptele lor nu au fost laudate prin imne bisericești închinare lor. [...]

Sfinții români, fie că au fost mucenici ai dreptei credințe în secolul al IV-lea, sau în secolul al XVIII-lea, fie că au fost ierarhi care au luminat poporul cu cuvântul și l-au ajutat cu fapta, fie că au fost sihaștri ajunși la cea mai mare înălțare a ființei lor în Dumnezeu, prin rugăciune pentru ei și pentru credincioși, **au înălțat prestigiul dreptei credințe și chipul de om** care o trăiește cu seriozitate la o treaptă care îi îndeamnă pe credincioșii de pretutindeni, când ajung să fie cunoscuți, să o trăiască cu cât mai multă convingere și să le urmeze pildă.

Prin sfinți se adâncește mai mult decât prin toți credincioșii sobornicitatea Bisericii, chiar dacă aceasta nu înseamnă ștergerea deosebiriilor între popoarele ce fac parte din ea. **Sobornicitatea se întărește prin ei** și din partea dreptcredincioșilor din alte popoare pe măsură ce ei devin cunoscuți aceluia. Căci credincioșii aceia își îndreaptă rugăciunile către ei cu convingerea că acești sfinți se roagă lui Dumnezeu și pentru ei, cum de fapt se și întâmplă. De aceea ar fi bine că diferitele Biserici ortodoxe să-și însușească prin acte oficiale, cunoscute popoarelor lor, canonizările de sfinți făcute de fiecare Biserică sora, pentru a contribui cât mai mult la unirea popoarelor lor în evlavia închinată reciproc sfinților lor.

E bine ca, **credincioșii Bisericii din orice loc să aibă cunoștință de sfinții de pretutindeni**, pentru că **fiecare sfânt aduce prin faptele lui săvârșite în alte împrejurări model de fapte pentru orice fel de împrejurări din viața lor**. Căci faptele sfinților și viețuirea lor străluminată de prezența lui Dumnezeu în ei depășesc determinările locale, ridicându-se la ceea ce poate fi model și întărire pentru credincioșii din orice loc. De aceea ar fi recomandabil că viețile sfinților din orice neam să fie făcute cunoscute prin traduceri în limbile tuturor celorlalte popoare ortodoxe. S-ar face prin aceasta ceea ce s-a făcut în secolele mai vechi ale Bisericii, ajungându-se la universalizarea și unificarea evlaviei tuturor popoarelor ortodoxe în jurul tuturor sfinților. Ar fi **un mod practic prin care Biserica ar contribui la cât mai marea înfrățire a popoarelor din sânul ei**. Un model în această privință s-a dat prin traducerea și publicarea de către monahii din Sfântul Munte Athos a „Patericului românesc“, al Cuviosului Părinte Ierom. Ioanichie Bălan.

După ce în secolul al XIX-lea s-a subliniat cu putere, în cadrul Bisericii Ortodoxe, **conștiința națională a popoarelor**, socotim că timpul nostru cere o subliniere a faptului unității lor, popoare conștiente de ele, dar unite în valorile care le sunt comune, și în primul rând în conștiință, trăiesc în aceeași credință în Dumnezeu lucrător mai ales prin Tainele (Sfinte) și prin sfinții lor. [...]

Prefacerea

Demostene Andronescu

Am cerșit un timp lumină
Pe la uși străine,
Neștiind că luna plină
Prinsă-i toată-n mine.

La răspântiile vieții
Stam cu mâna-ntinsă
Și mă miluiau drumeții
Cu lumina stinsă.

Când și când, câte-o scânteie
De-un nebun zvârlită,
Îmi părea calea lactee
Mie dăruită.

Și treceam așa prin viață,
Miluit de lume,
Ca și ea cătând prin ceață,
Nu știu ce anume.

Dar, odată, pe-nserate,
Obosit de vise,
Am găsit la lume toate
Porțile închise.

Și rămas în noapte-afară
Fără lumânare,
Am privit așa-ntr-o doară-n
Mine, ca în zare.

Am dat zgura la o parte
Cu înfrigurare
Și-n străfundurile-mi moarte
S-a iscat cântare.

Iar prin rana-mi sângerandă,
Ca printr-o spărtură,
A tășnit o rază blândă
De lumina pură,

Ce-nvelindu-mă în toate,
Mătăsoasă, moale,
A dat vieții mele plate
Sensuri verticale.

De atunci fără-nctare
Luminez întruna,
Nu fălos ca mândru soare,
Ci sfios ca luna.

Iar când malul se adună
Și-mi astupă vrana,
Mă sleiesc ca pe-o fântână,
Adâncindu-mi rana."

Vineri - 19 iunie – Sf.Cuv.Paisie cel Mare (+400) - "In mânăstirea Sirienior se află peștera în care a

locuit o vreme Sf. Paisie și în care a fost vizitat de Insuși Domnul Iisus! Pentru că cea mai caldă primire, cea mai frumoasă dovadă de dragoste pe care o puteai aduce unui vizitator era, în deșert, să speli picioarele musafirului tău (după modelul dat de Insuși Mântuitorul apostolilor săi), Sf. Paisie a pus apă într-un lighean și ...a spălat picioarele Domnului Iisus (icoana reprezentând acest moment se află la intrarea joasă în grotă). După plecarea Sa, Sf Paisie a băut cu mare poftă apa sfântă din lighean, "îndată făcându-se începător viețuirii cele supraomenești... despre el se poate spune că aflându-se fericitul cu trup muritor, se ridicase mai presus de trup", viețuind ca îngerii, întocmai cum proorocise Pruncul Iisus".

...alții au fost chinuți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; Alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; Au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. **Ei, de care lumea nu era vrednică**, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. **Și toți aceștia, mărturisii fiind prin credință, n-au primit fâgăduința, pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea.**" (Evrei 11, 35-40)

Despre cât de ușor se poate pierde harul lui Dumnezeu (Din Viața Sfântului Paisie cel Mare)

Un ucenic al Sfântului Paisie cel Mare mergea odată către oraș să-și vândă acolo rucodelia sa (obiecte lucrate cu mâinile sale). **Pe cale a întâlnit un evreu**, care, văzându-i simplitatea, a început să-l ispitească, zicându-i: "Iubitule, cum crezi tu într-un simplu om răstignit, care nu este nicidecum Mesia cel așteptat? Nu este El acela, ci altul va veni". Ucenicul, având o minte mai slabă și o inimă simplă, începu să asculte aceste cuvinte și ajunse până la a rosti: "**Poate că ceea ce spui tu este adevărat**".

Când s-a întors în pustie, Sfântul Paisie și-a întors fața de la el și nu a voit să-i adreseze nici un cuvânt. La urmă, după multe rugăminți ale ucenicului, Sfântul îl întrebă: "**Tu cine ești? Nu te cunosc pe tine! Acel ucenic al meu era creștin și avea asupra lui harul Sfântului Botez, dar la tine nu văd aceasta. Dacă tu vei fi fiind cu adevărat ucenicul meu, atunci harul Sfântului Botez te-a părăsit și chipul de creștin nu mai este în tine**".

Ucenicul îi povesti cu lacrimi convorbirea cu evreul, iar Sfântul răspunse: "**Sărace! Ce poate fi mai rău și mai necurat decât asemenea cuvinte prin care tu te-ai lepădat de Hristos și de Sfântul Botez? Acum mergi și plânge-ți păcatul**, căci cu mine nu mai poți fi; **numele tău s-a scris împreună cu cei care s-au lepădat de Hristos, cu care împreună vei fi judecat și chinuit**".

Auzind această judecată, ucenicul se cutremură și se aruncă la picioarele bătrânului său, rugându-l să nu-l lepede de la rugăciunile sale. Sfântul, cuprins de milă, se închise în chilia lui și rugă cu lacrimi pe Dumnezeu să ierte păcatul ucenicului său. Dumnezeu ascultă ruga Sfântului și îl învrednici de semnul iertării și milostivirii Sale asupra ucenicului.

Atunci Sfântul îl chemă pe ucenic la sine și-i spuse: "**Copile, vino și dă slavă lui Hristos Dumnezeu împreună cu mine, căci duhul cel necurat al hulei s-a dus de la tine, iar Duhul Sfânt de la Sf.Botez strălucește iar peste capul tău. De acum păzește-te, ca nu cumva din lene și nepăsare dușmanul să te atace iar și, biruindu-te, să te arunce în focul gheenei**". (www.cuvantul-ortodox.ro)

"Nimic nu e mai groaznic de închipuit decât o veșnicie fără Hristos. Mai bine iadul cu Hristos, decat un rai lipsit de El". Sf.Justin Popovici

LEPĂDAREA DE HRISTOS

(N. Steinhardt, "Dăruind vei dobândi" - www.cuvantul-ortodox.ro)

"Creștinii nu mai sunt amenințați cu moartea și chinurile, nu li se mai cer acte solemne de lepădare publică de Hristos. Ceea ce știm însă este că **mai există și acum lepădare de Hristos. Există lepădări indirecte, nu mai puțin reale totuși decât apostasia de odinioară**. Ne lepădăm de Hristos aderând la o doctrină ateistă, participând la adunări ateiste, dându-ne în orice fel consimțământul la o mișcare ateistă. **Sau rușinându-ne și ferindu-ne să ne facem semnul Sf.Cruci, rușinându-ne și ferindu-ne să fim văzuți intrând într-o biserică ori rostind acele cuvinte sau făcând acele gesturi care ne-ar putea descoperi drept creștini. Hristos e bun, blând, milostiv, mângâietor și dulce dar e și teribil, El, Cel care n-a pregetat a Se lăsa răstignit. El ne cere să luăm foarte în serios viața noastră de creștini. Cu El nu-i de șagă și de joacă. Pe oameni îi putem minți, înșela, amăgi, duce cu vorba. Pe Domnul nu-L putem minți, înșela, amăgi, duce cu vorba. Dacă ne lepădăm și ne rușinăm de El și El se va lepăda și rușina de noi la Judecata din urmă.**"

"Te lepezi de satana și de toate lucrurile lui, de toți slujitorii lui, de toată slujirea lui, de toată trufia lui? "**Mă lepăd de satana!**"

"Te-ai lepădat de satana?" "**M-am lepădat de satana**" „,Suflă și-l scuipă pe el!"

"Te unești cu Hristos?" "**Mă unesc cu Hristos**" "Te-ai unit cu Hristos?" "**M-am unit cu Hristos!**" "Și crezi Lui?" "**Și cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.**" "Și te închini Lui?", "**Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii celei de o ființă și nedespărțite.**"

Programul săptămânii 14 iunie - 21 iunie 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	14 iunie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Duminica Sfinților Români) – Pr.Dragoș
Duminică	14 iunie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr.Dragoș
Luni	15 iunie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marti	16 iunie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	17 iunie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	19 iunie	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri	19 iunie	17 - 18	- Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	20 iunie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	20 iunie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a III-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	21 iunie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Despre grijile vieții) – Pr.Ticu
Duminică	21 iunie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr.Ticu